

Zaaknummer 18.250

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 26 november 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen de beslissing van 7 september 2018 van de examencommissie Erasmus School of Social and Behavioural Sciences (ESSB), hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij e-mail van 11 september 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 7 september waarbij aan haar is medegedeeld dat zij het premasterprogramma Bestuurskunde niet mag voortzetten. Op 24 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 26 november 2018. Appellante is wegens ziekte niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, voorzitter examencommissie en, lid examencommissie.

Het college heeft appellante in de gelegenheid gesteld om schriftelijk te reageren op het verweerschrift. Op 11 december 2018 ontving het college de schriftelijke reactie van appellante. Hierop heeft verweerder gerepliceerd met een e-mail van 19 december 2018.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met het premasterprogramma Bestuurskunde (schakelprogramma). Aan het eind van haar eerste studiejaar had appellante 22 studiepunten behaald, waarmee zij niet voldeed aan de norm. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving 40 studiepunten van het premasterprogramma moeten zijn behaald. Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

In haar beroepschrift voert appellante aan dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden, te weten het verlies van haar baan en de financiële onzekerheid, psychische klachten en paniekaanvallen die hiermee samenhangen, niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de norm voldoen. Appellante is van mening dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd en beroept zich op het motiveringsbeginsel. Volgens appellante klopt de verwijzing naar artikel 7.4 Onderwijs en Examenregeling voor master- en premasterprogramma's 2017-2018 (hierna: OER) niet. Appellante is verder van mening dat er wel voldoende causaal verband is tussen haar persoonlijke omstandigheden en de achterblijvende resultaten.

Appellante voert aan dat haar situatie aanzienlijk is verbeterd; zij heeft een baan, financiële stabiliteit en ook is zij in behandeling bij een geestelijke gezondheidsinstelling. Appellante heeft er naar eigen zeggen vertrouwen in dat zij nu wel aan de norm zal voldoen. Appellante verzoekt om toegang tot het premasterprogramma, dan wel om extra herkansingsmogelijkheden, dan wel om toestemming om in september 2019 haar premasterprogramma te vervolgen.

2. Verweerder is van mening dat de persoonlijke omstandigheden - in samenspraak met de studieadviseur - zorgvuldig zijn gewogen. Verweerder licht toe dat persoonlijke omstandigheden formeel geen rol spelen bij de toets of studenten aan de normering van het premasterprogramma voldoen - de norm van 40 studiepunten is speciaal toegespitst op studenten die naast hun opleiding werken en ligt beduidend lager dan de norm voor de voltijds premasterprogramma (52,5 studiepunten) - maar dat verweerder billijkheidshalve het verzoek van appellante in behandeling heeft genomen en het kader heeft gehanteerd dat bij de weging van de persoonlijke omstandigheden van bachelor-1 studenten wordt gehanteerd. Dit kader is opgenomen in artikel 7.4 lid 7 van de OER. Verweerder is van mening dat de persoonlijke omstandigheden van appellante geen persoonlijke omstandigheden zijn in de zin van voorgenoemde artikel.

Verweerder is verder van mening dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en dat gelet op de studieresultaten die gedurende de gehele studieperiode ver onder het gestelde minimumniveau liggen (drie magere voldoende (hoogste cijfer is een 6.0) en overige cijfers ver onder een voldoende) voldoende is komen vast te staan dat er onvoldoende grond is om een causaal verband aan te nemen tussen de aangevoerde persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten van appellante en dat appellante ongeschikt moet worden geacht voor de bacheloropleiding Bestuurskunde.

Verweerder licht verder toe dat de OER herinschrijving voor het premasterprogramma uitsluit en dat verweerder geen reden ziet om een uitzondering op deze regel voor appellante toe te staan.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 3 lid 6 Bijlage V van de OER kan aan het niet behalen van de norm van het premasterprogramma Bestuurskunde een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor het premasterprogramma kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn/haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van 40 studiepunten moeten zijn behaald van het premasterprogramma.

Vaststaat dat appellante na het eerste jaar niet heeft voldaan aan de norm. Appellante heeft in totaal 22 studiepunten behaald.

Het college stelt op grond van de gewisselde stukken en het verhandelde ter zitting vast, dat de studieresultaten van appellante over het gehele studiejaar (te) laag zijn geweest. Naar het oordeel van het college heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet maken dat van een afwijzing had moeten worden afgezien en de verweerder heeft in redelijkheid aan de afwijzing ten grondslag kunnen leggen, dat van een oorzakelijk verband tussen de door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden en haar slechte studieresultaten niet is gebleken.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.